

Súd: Okresný súd Levice
Spisová značka: 16C/76/2022
Identifikačné číslo súdneho spisu: 4322204155
Dátum vydania rozhodnutia: 07. 07. 2023
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: Mgr. Mária Černáková
ECLI: ECLI:SK:OSLV:2023:4322204155.5

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Levice, sudkyňou Mgr. Máriou Černákovou, v spore žalobcu: W.D. D., R.. XX.XX.XXXX, D. T. XXXX/XX, XXX XX T. Q., proti žalovanému: S.. X.. S. D. Q., K., I. E. I. I. E. Ú. C. Q., J. D. X, XXX XX Q., zastúpeného JUDr. Alexandrom Kuchárikom, advokátom so sídlom Advokátskej kancelárie v Leviciach, J. Hollého 11, 934 01 Levice, IČO: 31 140 114, o určenie či tu právo je alebo nie je, takto

rozhodol:

I. Súd pristúpenie obchodnej spoločnosti N. U., I..W..V., I. I. U.Í. XXX, XXX XX U., X.: XX XXX XXX, ako ďalšieho subjektu na strane žalovaného do konania nepripúšťa.

II. Súd žalobu zamietá.

III. Žalovanému sa voči žalobcovi priznáva nárok na náhradu trov konania v rozsahu 100 %.

odôvodnenie:

1. Žalobca sa žalobou doručenu tunajšiemu súdu dňa 08.11.2022, v zmysle doplneného žalobného návrhu zo dňa 07.12.2022 domáhal určenia, že hnutelné veci, ktoré boli v decembri 2020 odstránené z nehnuteľností nachádzajúcich sa v obci U., k. ú. A. U., evidovaných na LV č. XXX ako parc. reg. „C“, parc. č. XX - zastavaná plocha a nádvorie o výmere 730 m², rodinný dom so súpisným číslom č. XX, postavenom na parc. č. XX - zastavaná plocha a nádvorie o výmere 730 m², a to: 1. všetok biologický materiál rastlinného pôvodu pochádzajúci z buriny a náletových drevín vo výške 1,5 m a viac, 2. stavebná suť zmiešaná s materiálom organického pôvodu, 3. rozbité okná s rozbitými sklenenými výplňami, 4. časti polámaných a zhnitých drevených okenných rámov, polozbúraná prehnitá drevená konštrukcia, hnutelné veci pod bodom 2. - 5. v množstve 0,5 - 0,8 tony, 6. asfaltová drť spolu s materiálom organického pôvodu, 7. tehly, škridly a murivo, 8. plastové a kovové obaly z izolačných materiálov a farieb (materiál ropného pôvodu), 9. rôzne skorodované kovové časti materiálov neznámeho pôvodu, 10. časti skorodovaných kovových sudov a obruč zo sudov, 11. časti drevených dverí, 12. časti podlahového linolea, 13. porozbíjané sklo a fľaše, hnutelné veci pod bodom 6. - 13. v množstve 5 - 8 ton, nie sú vo vlastníctve žalobcu. Žalobu odôvodnil tým, že v exekučnej veci 11Er/1191/2016 vedenej na Okresnom súde Levice bol zaviazaný vypratať vyššie uvedené nehnuteľnosti oprávneného, pričom argumentoval, že svoju povinnosť si splnil na jeseň roku 2014 v zmysle exekučného titulu a s vypratávaním mu osobne pomáhal O. I.Ö. U. U., keď odniesli 3 vlečky hnoja s tým, že po vypratí sa tam žiadne ďalšie veci patriace povinnému nenachádzali a ani sa nenachádzajú. Argumentoval ďalej, že na nehnuteľnosti oprávneného sa 09.12.2020 konala ohliadka, pri ktorej bol prítomný zástupca súdneho exekútora, oprávnený so svojim právnym zástupcom, povinný a zástupkyňa obce, s povinným bol aj svedok pán Š. Š.. Prítomný zamestnanec súdneho exekútora mu povedal, aby na pozemok nevstupoval, pretože je vypratý, pričom túto skutočnosť môže potvrdiť aj svedok Š. Š., ktorý sa nachádzal počas celej ohliadky na jeho susediacom pozemku a osobne počul tieto slová. Z uvedeného dôvodu navrhol v konaní vypočuť svedkov Š. Š. a O. I.. Žalobca ďalej namietal, že zamestnanci súdneho exekútora o

tomto úkone na mieste nevyhotovili zápisnicu. Túto obdržal dodatočne prostredníctvom súdu až po uplynutí cca 9 mesiacov od konania ohliadky na základe jeho námietok. V súvislosti so zápisnicou žalobca uviedol, že ohliadky nehnuteľnosti sa osobne zúčastnil, bol prítomný počas celého trvania ohliadky a nikam sa nevzdialil, prítomný bol aj jeho známy, ktorý stál na jeho pozemku bezprostredne susediacom s vypratávanou nehnuteľnosťou. Zamestnanci exekútorského úradu počas jeho prítomnosti písomnú zápisnicu, ktorú mu doručil súd nevyhotovovali, žiadnu zápisnicu okrem prvej predtlačenej strany nepodpisoval a to ani on, ani žiadne ďalšie prítomné osoby a žiadna zápisnica mu zo strany súdneho exekútora doručená nebola. Namietal ďalej, že s obsahom predloženej zápisnice nesúhlasí, zápisnica neobsahuje hodnoverný a pravdivý opis zistených skutočností, jej obsah je vnútorne rozporný, sú v nej uvedené protichodné tvrdenia v rozpore s logikou. Nie sú tam uvedené vyjadrenia prítomných osôb, ich súhlasné alebo nesúhlasné stanoviská k záverom zápisnice ani ich vlastné postoje k údajným skutočnostiam, pričom tiež namietal jej formálne nedostatky. Nesúhlasil, že by bol zamestnancom súdneho exekútora vyzvaný na prevzatie huteľných vecí, nemohol teda udeliť súhlas s vyvezením akýchkoľvek jeho huteľných vecí na skládku. Nesúhlasil ďalej s konštatovaním v zápisnici, že na zemi v budove sa nachádza stavebná suť spolu s hnojivom a mal za to, že tam bola len pôda a stavebný odpad z rozpadávajúceho sa domu, a nakoľko je stavba stojaca na pozemku vlastníctvom oprávneného, aj všetok stavebný odpad pochádzajúci z tejto stavby je vlastníctvom oprávneného. Na povale sa mali nachádzať rozbité okná s rozbitými sklenenými výplňami, polámané a rozbité drevené okenné rámy, ktoré patria k budove, ktorej vlastníkom je oprávnený, opäť sa teda nemohlo jednať o huteľné veci povinného. V zápisnici sa ďalej konštatuje, že pri dome sa nachádza prehnutá drevená konštrukcia, táto je pozostatkom šopy, ktorá na pozemku stála ešte v čase, keď pozemok užíval, šopa nikdy nebola vo vlastníctve povinného. Poukázal ďalej na to, že v ďalšom texte sa uvádza, že takmer po celej ploche pozemku je asfaltová drť. Avšak neskôr sa v zápisnici konštatuje, že pozemok je celý zarastený burinou a náletovými drevinami do výšky cca. 1,5 m. Ako mohol teda zamestnanec exekútora vidieť čo sa nachádza po takmer celej ploche pozemku, keď bol celý zarastený 1,5 m vysokou burinou a drevinami. Tiež sa ďalej uvádza, že drť je spojená s vysušeným hnojom a všetko je pevne spojené so zemou. Tieto tvrdenia sa nezakladajú na pravde. Ak boli hnoj a drť pevne spojené so zemou, ako mohol zamestnanec exekútora rozpoznať zloženie zeminy bez toho, aby vykonal akúkoľvek analýzu zeme. Žalobca ďalej poukázal na ním predloženú fotodokumentáciu, z ktorej je podľa neho vidieť, že pozemok je súvisle zarastený a nevidno ani kúsok povrchu a tiež nevidno ani kúsok asfaltovej drte a ani kúsok hnojiva. S odhadom uvedeným v zápisnici, že sa jedná o odpad v rozsahu 40 - 60 ton, nesúhlasí, lebo pokiaľ nebolo viditeľné či sa na pozemku nachádza hnoj alebo asfaltová drť, nebolo viditeľné na akej ploche ani v akej hrúbke sa má tento odpad nachádzať, v dôsledku čoho nebolo možné urobiť žiadny kvalifikovaný odhad, pričom táto skutočnosť opätovne iba potvrdzuje fakt, že zápisnica nebola vyhotovená počas ohliadky nehnuteľnosti. V ďalšom texte sa píše, že sa na pozemku nachádzal rôzny odpad stavebného charakteru, údajne aj časti tehál a škridiel z jeho susediaceho domu. S týmto tvrdením nesúhlasí a určite tiež nesúhlasí, že by sa na pozemku nachádzal stavebný odpad o hmotnosti 5 - 8 ton, ktorý by mu patril. Všetok stavebný a iný odpad, ktorý sa na pozemku nachádzal, patrí k stavbe oprávneného, a nakoľko bola niekoľko rokov opustená a nikto sa o ňu nestaral, je možné, že časť odpadu tam priniesli aj tretie osoby. Pokiaľ by bol prítomný pri spisovaní zápisnice, určite by žiadal doplniť aj svoje stanovisko a tiež by žiadal vyhotovenie fotodokumentácie, aby bolo zrejmé zloženie odpadu o hmotnosti 5 - 8 ton. To, že odpad stavebného charakteru pochádza zo stavby stojacej na pozemku oprávneného, je preukázané na fotografii zo dňa 18.6.2020. Na nej je vidieť tento stavebný odpad a jeho zloženie. Tiež je na fotografii zachytená časť steny rozpadnutej budovy oprávneného. Na prvý pohľad je zrejmé, že stena budovy a stavebný odpad na pozemku je rovnakého charakteru a zloženia. Tým je preukázané, že stavebný odpad pochádzal zo stavby oprávneného a teda patril oprávnenému. Ďalej sa v zápisnici konštatuje: po zanalyzovaní všetkých huteľných vecí sa pristúpilo so všetkými prítomnými osobami k záveru, že na danej nehnuteľnosti sa nachádzajú huteľné veci povinného (nepatriace tretej osobe, resp. tretím osobám). Toto tvrdenie je opäť nepravdivé, keď počas ohliadky nedošlo k žiadnemu skúmaniu zloženia huteľných vecí na pozemku, najmä nie zloženia zeminy, ktorá mala predstavovať odpad v rozsahu 40 - 60 ton. Žalobca namietal, že prítomné osoby nie sú oprávnené rozhodovať o tom, komu huteľné veci nachádzajúce sa na pozemku vlastnícky prináležia. Určite by on ako jedna z prítomných osôb s takýmto záverom nesúhlasil a žiadal by uviesť protichodné stanovisko. Žalobca ďalej argumentoval, že povinný nemá možnosť preukázať, že mu niečo nepatrí (stavebný odpad) a tiež nemá možnosť preukázať, že sa na pozemku niečo nenachádza (hnoj, asfaltová drť). Zo zápisnice je zrejmé, že tieto tvrdenia prevzal exekútor od oprávneného bez toho, aby ich akokoľvek preveril alebo bez toho, aby zabezpečil dôkaz preukazujúci tieto tvrdenia. Argumentoval ďalej, že nehnuteľnosť oprávneného využíval na chov hospodárskych zvierat, ktorý chov ukončil ešte pred

vydaním exekučného titulu a po jeho vydaní všetok odpad (najmä hnoj) vypratá, s čím mu pomáhal O. I. a odvtedy na pozemok nevstupoval. Počas toho ako pozemok využíval, žiadny stavebný ani iný odpad naň nenosil. Po tom, ako pozemok v roku 2014 opustil, nik sa oň nestaral, pozemok zarástol a hospodárska budova sa začala rozpadávať. Všetok takto vzniknutý nebezpečný odpad, o ktorom sa v zápisnici píše, patrí vlastníkovi budovy a ten je povinný sa postarať o jeho likvidáciu v súlade s príslušnými predpismi. Pokiaľ by sa na pozemku nachádzal hnoj alebo hnojivo, toto predstavuje obohatenie pôdy a skvalitnenie vlastností pôdy. Takýto materiál nemožno považovať za nebezpečný odpad ako to vyplýva zo zápisnice. Zhnitý maštalný hnoj predstavuje majetkovú hodnotu a exekútor mal postupovať zmysle § 183 Exekučného poriadku, tento majetok speňažiť a použiť na náhradu trov konania. Súdny exekútor takto nepostupoval, je tak dokázané, že na pozemku sa hnoj nenachádzal. Pokiaľ sa tam maštalný hnoj nenachádzal, jednalo sa o pôdu, ktorá patrí nepochybne vlastníkovi pozemku a nie povinnému a pokiaľ boli z pozemku odstránené rastliny, tieto tiež patrili oprávnenému ako vlastníkovi pozemku a ak sa na pozemku nachádzal stavebný odpad, jednalo sa o odpad pochádzajúci z poškodenej stavby patriacej oprávnenému a povinný tak nie je povinný tento stavebný odpad vypratávať. Nie je pravdou, že by súhlasil s konštatovaním, že veci nachádzajúce sa na pozemku patria vlastnícky jemu a tiež nesúhlasil s tým, aby boli predmetné veci vypratane na jeho náklady, nakoľko od začiatku konania tvrdí, že veci nachádzajúce sa na pozemku mu nepatria a nemôže ich tak vypratávať. Ako vyplýva z uvedenej zápisnice, dňa 09.12.2020 neprišlo k vyprataniu nehnuteľnosti oprávneného a o ďalšom termíne vypratávania, či inom úkone nebol exekútorom informovaný, pričom práva na predvolanie ani informovanie sa o ďalšom konaní sa nikdy nevzdal. Vykonanie ďalšieho úkonu, ktorého zaplatenie majú tvoriť dodatočné trovy exekúcie, nebolo zo strany exekútora nijako preukázané, nakoľko neposlal žiadne predvolanie, upovedomenie o úkone či zápisnicu zachytávajúcu jeho obsah a priebeh. Následne mu súdny exekútor doručil iba upovedomenie o ďalších trovách exekúcie zo dňa 25.02.2021, ktoré pozostávajú z faktúry č. 23/2020 zo dňa 29.12.2020, P. S., I..W..V.. (za čistenie pozemku, nakladanie a odvoz na skládku a práce vykonané mechanizmami) v sume 2.479,- eur, faktúry č. 2020248 zo dňa 28.12.2020 X. B. (za upratanie pozemku, naloženie kontajnerov a ich odvoz a zneškodnenie odpadu) v sume 2.062,78 eura, cestovné náhrady 10,04 eura, náhrada za stratu času 3,30 eura, poštovné 8,80 eura, 20 % DPH 912,79 eura, spolu 5.476,71 eura. Z uvedeného nie je možné zistiť, aké veci boli z pozemku oprávneného odstránené, nie je zrejmé, čo znamená čistenie pozemku. Žalobca má za to, že pod pojmom čistenie pozemku sa rozumie odstránenie buriny a náletových drevín, ktorými bol celý pozemok zarastený, čo môžu potvrdiť všetky osoby prítomné pri ohliadke dňa 09.12.2020. V tejto súvislosti poukazuje na § 2 ods. 2 Zákona č. 229/1991 Zb. Zákon o úprave vlastníckych vzťahov k pôde a inému poľnohospodárskemu majetku, podľa ktorého vlastník pozemkov je vlastníkom porastov, ktoré na ňom vzišli. Skutočnosť, že stavebný odpad na pozemku patrí k stavbe rod. domu súp. č. XX potvrdzuje aj fakt, že dom súp. č. XX, evidovaný v katastri nehnuteľností už nestojí a stavebný odpad na pozemku oprávneného nepatrí žalobcovi ako povinnému. Mal za to, že pokiaľ vykonal súdny exekútor akékoľvek opatrenia na odstránenie vecí z pozemku oprávneného, ktorých náklady žiada od neho nahradiť, mal ho informovať o týchto úkonoch, mal byť na ne predvolaný, mal byť pri nich prítomný zástupca exekútora a nezúčastnená osoba, zástupca obce, a mala byť o nich spísaná zápisnica. Súdny exekútor v konaní pokračuje tak, že ďalej vymáha od neho ako povinného sumu 5.476,71 eura, ktorá má predstavovať ďalšie trovy exekúcie - náhrada nákladov za vyčistenie pozemku. Vznik ani dôvodnosť týchto trov súdny exekútor do dnešného dňa nijako nepreukázal, keď nepreukázal vykonanie žiadnych ďalších úkonov v konaní. Exekútor sa v konaní nezaoberal námietkami povinného, ktorý od začiatku tvrdí, že hnuťelné veci, ktoré sa nachádzali na pozemku oprávneného dňa 09.12.2020, nepatrili povinnému. Pokiaľ súdny exekútor tvrdí opak, nech preukáže že veci patrili povinnému. Napriek uvedenému vydal exekučný príkaz na vykonanie exekúcie predajom nehnuteľností. Ďalším pokračovaním exekučného konania voči žalobcovi ako povinnému tak objektívne hrozí vznik veľkej ujmy (speňaženie jeho nehnuteľností), čo pre neho ako invalidného dôchodcu predstavuje nenapraviteľnú ujmu. Má tak naliehavý právny záujem na určení, že nie je vlastníkom vecí, ktoré boli v decembri 2020 vypratane z pozemku oprávneného v exekučnom konaní 11Er/1191/2016. Pre rozhodnutie vo veci je potrebné, aby súd preskúmal, kedy a aké hnuťelné veci boli z pozemku oprávneného skutočne odstránené, ich presnú identifikáciu, popis, množstvo. Tiež žiada, aby súdny exekútor po tom, čo presne identifikuje, kedy a aké hnuťelné veci boli odstránené z predmetného pozemku, následne preukázal, ktoré z nich patrili jemu ako povinnému, a ktoré patrili oprávnenému, prípadne iným osobám. Záverom poukázal na to, že vzhľadom k tomu, že súdny exekútor v konaní pristúpil k predaju nehnuteľností za účelom vymoženia trov za vypratanie vecí z pozemku oprávneného, má naliehavý právny záujem na určení, či k vypratanej veci má alebo nemá vlastnícke právo, v zmysle § 137 písm. c) Civilného sporového poriadku.

2. Žalovaný vo svojom vyjadrení k žalobe zastal názor, že v predmetnej právnej veci nie je pasívne legitimovaný, návrh na určenie či tu právo je alebo nie je, je zmätočný, nejasný a právne nedôvodný. Argumentoval, že so všetkými bodmi uvedenými v predmetnom návrhu pod bodmi 1, 2, 3, 4, 4.1. až 4.11., 5, 6, 7, 8 sa už súd prvej inštancie podrobne vysporiadal v uznesení sp. zn.: 11Er/1191/2016 - 308 zo dňa 19.11.2021 a následne aj Krajský súd v Nitre v uznesení sp. zn.: 9CoE/31/2022 - 367 zo dňa 28.07.2022, ktoré sú i právoplatné, z čoho je evidentné, že žalobca už nemôže mať naliehavý záujem na určení, že nie je vlastníkom vecí, ktoré boli v decembri 2020 vypratane, nakoľko o tejto skutočnosti už súdy právoplatne rozhodli. Okrem toho aj v návrhu uvedený petit je nejasný a nezrozumiteľný, nie je jasné, o akých veciach má rozhodnúť súd, že nie sú vo vlastníctve žalobcu. Vzhľadom na to, že žalovaný uplatnený nárok v celom rozsahu neuznáva, žalobca jednoznačne neuniesol dôkazné bremeno v spore, navrhol návrh žalobcu zamietnuť a priznať žalovanému trovy konania v plnej výške.

3. Žalobca vo svojom vyjadrení k vyjadreniam žalovaného uviedol, že žalobu podal voči súdному exekútorovi z dôvodu, že súdny exekútor pri vykonávaní exekúcie vo veci 11Er/1191/2016 dospel k záveru, že veci vypratane z pozemku oprávneného patria jemu ako povinnému. Zároveň v tomto konaní, na základe tohto rozhodnutia, od neho vymáha viac ako 5.400,- eur za vypratanie vecí, ktoré mu nepatria. Súdny exekútor je ten, kto tvrdí, že veci vypratane z pozemku oprávneného patrili jemu, a preto je žaloba smerovaná voči nemu, aby tak samotný exekútor preukázal, na základe akých dôkazov dospel k tomuto rozhodnutiu a akými úvahami sa riadil pri určovaní vlastníckeho práva k huteľným veciam. Otázka preukázania vlastníctva k veciam vypratánym z predmetného pozemku, nebola nikdy zodpovedaná. Exekútor a ani súd sa nikdy konkrétne a položkovite nezaoberali posúdením, komu tá ktorá vec patrí. Identifikácia vlastníka konkrétnych vecí nebola tak nikdy vykonaná a ani preukázaná. Argumentácia žalovaného, že o tom už bolo právoplatne rozhodnuté neobstojí, nakoľko v žiadnom rozhodnutí nie je uvedené, kto je vlastníkom tej ktorej veci. Za prvé neboli nikdy identifikované huteľné veci, ktoré súdny exekútor z pozemku oprávneného vypratá. Nemohli tak byť predmetom posúdenia súdom. Súdneho exekútora dvakrát písomne žiadal o identifikáciu vypratáných vecí z pozemku oprávneného, súdny exekútor mu však túto informáciu nikdy neposkytol. Súdny exekútor vo svojom poslednom vyjadrení z 31.01.2023 uvádza, že nie je možné jeho žiadosti vyhovieť pre jej zmätočnosť a stav konania. Žalobca má tak za to, že takýto zoznam neexistuje, a preto ho súdny exekútor odmieta vydať, pritom posúdenie vlastníctva huteľných vecí, ktoré boli vypratane z pozemku, je nevyhnutným predpokladom k výkonu samotného vypratania. Vylúčením vlastníckeho práva žalobcu ku konkrétnym veciam, ktoré boli z pozemku odstránené, bude preukázané, že sa vypratali veci, ktoré nepodliehali exekúcii a nebude tak dôvodné vymáhanie viac ako 5.400,- eur z titulu náhrady trov za toto vypratanie voči žalobcovi. Má tak jednoznačný naliehavý právny záujem na tejto žalobe. Po identifikácii huteľných vecí, ktoré boli z pozemku vypratane, je nevyhnutne potrebné preukázať vlastníctvo ku konkrétnym veciam. Súdny exekútor pri svojom konaní a rozhodovaní nepoukázal na jediný dôkaz preukazujúci vlastníctvo žalobcu k huteľným veciam vypratánym z pozemku. Pokiaľ sa exekútor odvoláva na obsah ním predloženej zápisnice, tak ako už uviedol, túto okrem prvej strany potvrdzujúcej jeho účasť na ohliadke, nikdy nepodpísal. Žiadnu z tam uvedených skutočností písomne nepotvrdil, exekútor v zápisnici neuviedol jeho popieranie vlastníctva huteľných vecí, ani nemal možnosť doplniť zápisnicu o svoje výhrady k jej obsahu, nakoľko ju nevyhotovil pri samotnom úkone. Zápisnica, ktorá nebola vyhotovená pri úkone a nebola podpísaná jeho účastníkmi, tak nemôže predstavovať žiadny objektívny dôkaz, obsahuje iba tvrdenie toho, kto ju vyhotovil. Žalobca opäť poukázal na § 2 ods. 2 Zákona č. 229/1991 Zb. o úprave vlastníckych vzťahov k pôde a inému poľnohospodárskemu majetku, podľa ktorého vlastníkom pozemkov je vlastníkom porastov, ktoré na ňom vzišli. Dôvodil, že tieto rastliny tak preukázateľne patrili majiteľovi pozemku a nie jemu. Súdny exekútor a ani súd vo svojich rozhodnutiach nikdy neposudzovali komu patria rastliny rastúce na pozemku, pričom náklady na ich odstránenie predstavujú veľkú časť zo sumy 5.400,- eur vymáhanej voči nemu v exekučnom konaní. Z katastrálnej mapy je zrejmé, že na vypratávanom pozemku sa nachádzal rodinný dom súp. č. XX, ktorý sa tiahol pozdĺž takmer celej dĺžky pozemku. Z fotodokumentácie je zrejmé, že predná časť domu už nestojí a teda dom bol zbúraný. Žalobca súdному exekútorovi od začiatku exekučného konania tvrdil, že stavebný materiál na vypratávanom pozemku nepatrí žalobcovi, ale je to pozostatok tohto domu. Súdny exekútor toto tvrdenie žalobcu nikdy nebral do úvahy a ani sa s ním nevysporiadal. Vlastník domu nikdy nepreložil búracie povolenie k domu a ani nepreukázal, kedy a akým spôsobom sa zbavil stavebného odpadu. Okrem svedkov navrhnutých v žalobe, navrhuje doplniť dokazovanie aj o exekučný spis, nakoľko žalovaný odmieta predložiť požadované doklady. Z obsahu spisu tak budú môcť byť identifikované huteľné veci, ktoré boli z pozemku odstránené a tiež v akom rozsahu. Tiež bude možné identifikovať kedy, kým a na koho pokyn bolo vypratanie vykonané, no predovšetkým bude možné posúdiť, na základe akých

dôkazov bol žalovaný identifikovaný ako vlastník vypratých huteľných vecí, ako aj to, na aké dôkazy súdny exekútor pri svojom rozhodovaní o vlastníctve vecí prihlíadal.

4. Žalovaný vo svojom vyjadrení k vyjadreniu žalobcu uviedol, že v exekučnej veci vedenej pod sp. zn.: 11Er/1191/2016 je exekučný titul daný na základe uznesenia Okresného súdu Levice sp. zn.: 9C/26/2014 - 20 zo dňa 24.09.2014. V tomto spore samotný žalobca uzatvoril súdny zmler a uznal, že všetky veci, ktoré boli predmetom vypratania v exekučnom konaní, sú v jeho vlastníctve. Z uvedeného jasne vyplýva, že tvrdenie žalobcu uvedené v bode 2. jeho vyjadrenia je len účelové a slúži zneužitiu práva s cieľom vyhnúť sa znášaniu trov exekučného konania. Vypraté veci sú jasne definované v zápisnici vyhotovenej súdnym exekútorom pri výkone exekúcie, čo v tom čase žalobca vôbec nenamietol a nerozporoval. Vlastníctvo vypratých vecí jednoznačne preukazuje uznesenie Okresného súdu Levice sp. zn.: 9C/26/2014. Tvrdenie žalobcu o burine a náletových drevinách je právne absurdné (s touto otázkou sa už právoplatne vysporiadal tak Okresný súd Levice ako aj Krajský súd v Nitre), nakoľko asfaltovú zmes, škridly a stavebnú suť nachádzajúcu sa na dvore, nebolo možné odstrániť bez odstránenia buriny, čo je logické. Tvrdenie žalobcu, že z katastrálnej mapy je zrejmé, že na vypratávanom pozemku sa nachádzal rodinný dom so súpisným číslom XX a to pozdĺž celej dĺžky pozemku, je zavádzajúce a nepravdivé, nakoľko v čase užívania predmetnej nehnuteľnosti pred rokom 2014, žalobca užíval len maštal' a žiadna iná stavba na parcele už neexistovala, čo je žalobcovi veľmi dobre známe, a preto nemohla byť ani predmetom vypratania.

5. K uvedenému vyjadreniu sa opäť vyjadril žalobca, ktorý uviedol, že pre hospodárnosť konania je dôležité, aby súd vyjadril svoj predbežný právny názor k otázke pasívnej legitímácie. Pokiaľ súd dospeje k názoru, že pasívne legitímovaný nie je žalovaný, ale spoločnosť N.Q. U., I.W.V., ktorá je v exekučnom konaní 11Er/1191/2016 oprávneným, navrhuje, aby do konania pristúpil ďalší subjekt na strane žalovaného a to N. U., I.W.V., X.: XX XXX XXX, U. XXX, XXX XX U. a mohlo sa tak v konaní pokračovať s týmto subjektom a nemusel by podávať ďalšiu súdnu žalobu. Uviedol ďalej, že hoci žalovaný označuje túto žalobu za zmätočnú, nemuselo k jej podaniu nikdy dôjsť, keby existoval zoznam vypratých vecí z pozemku oprávneného, keby žalovaný poskytol informáciu z exekučného spisu v zmysle exekučného poriadku. Keďže tak do dnešného dňa neurobil a to ani čiastočne, má za to, že neexistuje žiadny zoznam vecí, ktoré boli z pozemku oprávneného vypraté. Nie je tak možné určiť, kto je ich vlastníkom, keď sa nevie, o akých veciach sa má konať. Argumentoval, že podstatou žaloby je vylúčenie vlastníckeho práva huteľných vecí. Je tomu obdobne aj pri vylučovacej žalobe, ktorú podáva vlastník huteľných vecí v exekučnom konaní. Tieto skutočnosti neboli nikdy súdom posudzované, nakoľko súdy neskúmali vlastnícke právo k veciam vypratým z pozemku oprávneného. Posudzovali iba otázku dôvodnosti dodatočných trov exekučného konania za vykonané úkony. Je preto presvedčený, že sa nejedná o právoplatne rozhodnutú vec. Zamietnutím žaloby z dôvodov, na ktoré poukazuje žalovaný, bez vykonania dokazovania vo veci, by došlo postupom súdu k odopretiu spravodlivosti bez toho, aby umožnil žalobcovi, aby bola jeho vec preskúmaná pred súdom. Predložením exekučného spisu bude súdu preukázané, že súdny exekútor nemá a nikdy nemal žiadny dôkaz preukazujúci vlastnícke právo žalobcu k vypratým veciam. Podľa žalobcu je v tomto prípade ale potrebné, aby súdny exekútor pre výkon exekúcie mal jednoznačne preukázané, komu huteľné veci patria. Poukázal na tzv. negatívnu dôkaznú teóriu, v zmysle ktorej od nikoho nemožno spravodlivo požadovať, aby preukazoval reálnu neexistenciu určitej skutočnosti (negatívnu skutočnosť - niečo čo sa nestalo, čo neexistuje), pričom v tomto prípade je to skutočnosť, že žalobca nie je vlastník huteľných vecí. Záverom zopakoval, že z postoja žalovaného vyplýva, že neexistuje zoznam vecí, ktoré vypratá z pozemku oprávneného v exekučnom konaní a ďalej, že neexistuje žiadny dôkaz, ktorý preukazuje, že tieto veci patrili žalobcovi. Tieto skutočnosti neboli nikdy v minulosti súdom posudzované a skúmané, preto je potrebné, aby o nich bolo rozhodnuté.

6. Žalovaný vo svojom ďalšom vyjadrení zopakoval, že v predmetnom spore nie je pasívne vecne legitímovaný, že žaloba je zmätočná, účelová a evidentne slúži len na zneužitie práva, čo nepriamo potvrdzuje aj samotný žalobca vo svojom vyjadrení a výslovne len za účelom vyhnúť sa znášaniu trov exekučného konania. Exekučným titulom je v prejednávanej veci uznesenie súdu prvej inštancie, ktorým sa schválil súdny zmler, ktorý vo svojej podstate predstavuje hmotnoprávnu dohodu účastníkov konania a účinkami v podstate nahrádza rozsudok ako meritórne rozhodnutie súdu. V prípade, ak dôjde medzi sporovými stranami v priebehu konania k uzatvoreniu zmleru, ktorý je následne schválený súdom a takéto uznesenie nadobudne právoplatnosť, dochádza tak k skončeniu konania na súde. Z uvedeného možno vyvodit', že schválený zmler vyvoláva účinky obdobné účinkom meritórneho rozhodnutia, avšak s

tými rozdielmi, že právoplatne schválený zmier zakladá prekážku rei transactae (vec dohodnutá), nie rei iudicatae (vec rozsúdená). Účastníci konania tak vlastným konaním vymedzili predmet svojho sporu a z hľadiska svojej slobodnej vôle dosiahli konsenzus v predmete ich sporu, ktorého záväzný obsah schválil súd uznesením. Tvrdenie žalobcu, že nemá vedomosť o tom, že ktoré konkrétne veci boli predmetom vypratania je zavádzajúce, nezakladajúce sa na pravde, čo samotný žalobca vyvracia opisom vecí v navrhovanom petite rozhodnutia, z čoho jasne vyplýva, že presne vie, ktoré veci bol v tejto exekučnej veci povinný vypratať a vzhľadom na tú skutočnosť, že tak dobrovoľne neurobil, veci boli vypratane v rámci exekučného konania. Záverom žiadal žalobu v celkom rozsahu zamietnuť a priznať žalovanému trovy konania vo výške 100 %.

7. Súd vo veci nariadil pojednávanie, na ktorom vec prejednal. Žalobca na pojednávaní uviedol, že na podanej žalobe ako aj na svojich písomných vyjadreniach, ktoré boli súdu doručené, v plnom rozsahu zotrúva. Právny zástupca žalovaného rovnako zotrval na všetkých svojich písomných podaniach a na základe týchto skutočností navrhol žalobu v celom rozsahu zamietnuť. Žalobca k predbežnému právnomu názoru súdu uviedol, že žiada preveriť, že pán O. K. opäť naviezol na jeho pozemok makadam. Ide im o to, že chcú získať jeho majetok. Vládne tu korupcia. Pán J. má známosti. Nestačí im, že mu podpálili dom, ešte ho chcú pripraviť aj o jeho majetok. On má čisté svedomie a nemá sa čoho báť. Prežil si peklo, vyhrážanie, všetko možné. Pán J. má plno známostí na súde a keby neboli lakomí, už dávno mohli mať ten pozemok, keď mu ponúkali sumu 5.000,- eur. Právny zástupca žalovaného k predbežnému právnomu názoru súdu uviedol, že tento akceptuje. Žalobca titulom záverečnej reči nechcel uviesť nič, právny zástupca žalovaného navrhol na základe vykonaného dokazovania žalobu v celom rozsahu zamietnuť a pre prípad úspechu v spore, žiadal tiež priznať trovy konania v rozsahu 100 %.

8. Súd vykonal dokazovanie oboznámením sa s listinnými dôkazmi tvoriacimi obsah spisu, oboznámil žalobu, fotodokumentáciu, inzerciu na www.bazos.sk, exekučný príkaz EX 11334/16 - M zo dňa 07.10.2022, zápisnicu o súpise hnutelných vecí v súvislosti s vypratáním nehnuteľnosti zo dňa 09.12.2020, vyjadrenie žalobcu so žiadosťou o predĺženie lehoty spolu s prílohami (žiadosť povinného zo dňa 06.12.2022, podací lístok), vyjadrenie žalovaného zo dňa 30.01.2023, vyjadrenie žalobcu zo dňa 30.01.2023 spolu s prílohami (žiadosť povinného - odpoveď zo dňa 29.12.2022, žiadosť povinného zo dňa 03.01.2023, podací lístok), vyjadrenie žalovaného zo dňa 06.02.2023, vyjadrenie žalobcu zo dňa 20.02.2023 spolu s prílohami (výpis z LV č. XXX, vedeného pre kat. územie A. U., žiadosť povinného odpoveď zo dňa 31.01.2023, výťah z mapového klientu ZBGIS ohľadom parc. registra „C“, parc. č. XX pre kat. územie A. U., fotodokumentáciu), vyjadrenie žalovaného zo dňa 01.03.2023, vyjadrenie žalobcu zo dňa 16.03.2023, vyjadrenie žalovaného zo dňa 22.03.2023, výpis z OR SR ohľadom obchodnej spoločnosti N. U., I.W.V., spis Okresného súdu Levice sp. zn.: 9C/26/2014 a z neho uznesenie sp. zn.: 9C/26/2014 - 20 zo dňa 24.09.2014, spis Okresného súdu Levice sp. zn.: 11Er/1191/2016, a ustálil nasledovný skutkový a právny stav:

9. V konaní vedenom pred tunajším súdom pod sp. zn.: 9C/26/2014, v právnej veci navrhovateľa: N. U., I.W.V. X.: XX XXX XXX proti odporcovi: W. D., R.. XX.XX.XXXX, D. U. XX, súd uznesením sp. zn.: 9C/26/2014 - 20 zo dňa 24.09.2014 schválil zmier, v zmysle ktorého sa odporca zaviazal vypratať nehnuteľnosť vedenú na Okresnom úrade, odbor katastrálny Levice na LV XXX, k. ú. A. U., rodinný dom súpisné číslo XX na parc. č. XX zastavané plochy a nádvoria o celkovej výmere 730 m², do 30 dní od právoplatnosti uznesenia. Navrhovateľ sa zaviazal umožniť odporcovi vypratávať nehnuteľnosť prechodom cez parcely číslo XX a XX vedené na LV XXX, k. ú. A. U.. Predmetné uznesenie nadobudlo právoplatnosť dňa 06.10.2014 a vykonateľnosť dňa 07.11.2014.

10. Dňa 31.10.2016 bola súdu doručená žiadosť S.. X.. S. D., Q. - I. E. o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie na základe návrhu oprávneného N. U., I.W.V. X.: XX XXX XXX proti povinnému Róbertovi D., R.. XX.XX.XXXX, D. U. XX a to na podklade exekučného titulu, ktorým bolo uznesenie Okresného súdu Levice sp. zn.: 9C/26/2014 - 20 zo dňa 24.09.2014. Okresný súd Levice vydal dňa 03.11.2016 poverenie, ktorým vykonaním exekúcie poveril súdneho exekútora S.. X.. S. D., Q., I. I. E. Ú. C. Q., J. D. X, XXX XX Q.. Upovedomenie o začatí exekúcie vypratáním nehnuteľnosti a upovedomenie o začatí exekúcie bolo povinnému (žalobcovi) doručené dňa 15.05.2017.

11. Z exekučného príkazu vypratáním nehnuteľnosti zo dňa 18.11.2020 vyplýva, že súdny exekútor vydal exekučný príkaz na vykonanie exekúcie vypratáním nehnuteľnosti zapísanej na LV č. XXX, vedeného

pre katastrálne územie A. U., obec U., rodinný dom súp. č. XX na parc. reg. „C“ č. XX zastavané plochy a nádvoria o celkovej výmere 730 m² s tým, že exekúcia sa uskutoční dňa 09.12.2020 o 09.30 hod. Exekučný príkaz bol povinnému (žalobcovi) doručený dňa 24.11.2020.

12. Z upovedomenia o ďalších trovách exekúcie zo dňa 25.02.2021 vyplýva, že počas vykonávania exekúcie vznikli ďalšie trovy oprávneného a ďalšie trovy exekúcie súdneho exekútora a to z dôvodu, že povinný dobrovoľne nespĺnil súdom uloženú povinnosť vypratáť nehnuteľnosť. Ďalšie trovy exekúcie pozostávajú z: faktúra č. 23/2020 zo dňa 29.12.2020, P. S., I..W..V.. (za čistenie pozemku, nakladanie a odvoz na skládku a práce vykonané mechanizmami) v sume 2.479,- eur, faktúra č. 2020248 zo dňa 28.12.2020, X. B. (za upratanie pozemku, naloženie kontajnerov a ich odvoz a zneškodnenie odpadu) v sume 2.062,78 eura, cestovné náhrady 10,04 eura, náhrada za stratu času 3,30 eura, poštovné 8,80 eura, 20 % DPH 912,79 eura, spolu v sume 5.476,71 eura. Upovedomenie o ďalších trovách exekúcie bolo povinnému (žalobcovi) doručené dňa 08.03.2021.

13. Z exekučného príkazu zo dňa 07.10.2022 vyplýva, že súdny exekútor vydal exekučný príkaz na vykonanie exekúcie predajom nehnuteľností nachádzajúcich sa v okrese Q., obec U., k. ú. A. U., vedené Okresným úradom Levice na LV č. XXX ako parcely registra „C“, parc. č. XX - zastavané plochy a nádvoria o výmere 602 m², parc. č. XX/X - záhrady o výmere 1722 m², parc. č. XX/X - záhrady o výmere 40 m², rodinný dom so súpisným číslom XX, postavený na parc. č. XX - zastavané plochy a nádvoria o výmere 602 m², ktoré nehnuteľnosti sú vo výlučnom vlastníctve žalobcu a to pre vymoženie trov právneho zastúpenia v exekučnom konaní vo výške 57,72 eura, súdneho poplatku za vydanie poverenia vo výške 16,50 eura, predbežných trov exekúcie vo výške 346,32 eura, trov exekúcie (určených v zmysle § 8 Vyhlášky MS SR č. 288/1995 Z. z. o odmenách a náhradách súdnych exekútorov) a ďalších trov exekúcie v zmysle Upovedomenia o ďalších trovách exekúcie zo dňa 25.02.2021 vo výške 5.476,71 eura.

14. Ako vyplýva z LV č. XXX, vedeného pre katastrálne územie A. U., obec U., okres Q., parc. č. XX - zastavaná plocha a nádvorie o výmere 730 m² spolu s rodinným domom so súp. č. XX, sú aktuálne výlučným vlastníctvom K.. F. F. s titulom nadobudnutia V 7278/2022 - kúpna zmluva zo dňa 14.12.2022.

15. Podľa § 137 písm. c) Zákona č. 160/2015 Z. z. Civilný sporový poriadok (ďalej len „CSP“), žalobou možno požadovať, aby sa rozhodlo najmä o určení, či tu právo je alebo nie je, ak je na tom naliehavý právny záujem; naliehavý právny záujem nie je potrebné preukazovať, ak vyplýva z osobitného predpisu.

16. Podľa § 2 ods. 1 Zákona č. 233/1995 Z. z. o súdnych exekútoroch a exekučnej činnosti (Exekučný poriadok) a o zmene a doplnení ďalších zákonov v znení účinnom do 31.03.2017, exekútor je štátom určenou a splnomocnenou osobou na vykonávanie núteného výkonu exekučných titulov (ďalej len „exekučná činnosť“).

17. Podľa § 181 ods. 1 Exekučného poriadku v znení účinnom do 31.03.2017, ak vykonateľné rozhodnutie ukladá, aby povinný vypratá nehnuteľnosť alebo jej časť, exekúcia sa vykoná vypratáním. Exekútor k tomuto úkonu príberie vhodnú osobu, podľa možnosti zástupcu obce.

18. Podľa § 181 ods. 3 Exekučného poriadku v znení účinnom do 31.03.2017, exekučný príkaz sa doručí oprávnenému, povinnému a obci. Povinnému sa doručí do vlastných rúk.

19. Podľa § 181 ods. 4 Exekučného poriadku v znení účinnom do 31.03.2017, po doručení exekučného príkazu exekútor a) urobí opatrenie, aby sa z vypratávaného objektu odstránili veci patriace povinnému a príslušníkom jeho rodiny, ako aj veci, ktoré síce patria niekomu inému, ale sú so súhlasom povinného umiestnené vo vypratávanom objekte alebo na vypratávanom objekte, b) urobí opatrenie, aby bol z vypratávaného objektu vykázaný povinný a všetci, ktorí sa tam zdržujú na základe práva povinného.

20. Podľa § 118 ods. 1 Zákona č. 40/1964 Zb. Občiansky zákonník, predmetom občianskoprávných vzťahov sú veci, živé zvieratá, a pokiaľ to ich povaha pripúšťa, práva alebo iné majetkové hodnoty.

21. Podľa § 119 ods. 1 Občianskeho zákonníka, veci sú hnutel'ne alebo nehnuteľné.

22. Podľa § 123 Občianskeho zákonníka, vlastník je v medziach zákona oprávnený predmet svojho vlastníctva držať, užívať, požívať jeho plody a úžitky a nakladať s ním.

23. Podľa § 79 CSP, na návrh žalobcu môže súd pripustiť, aby do konania pristúpil ďalší subjekt. Súhlas toho, kto má takto do konania pristúpiť, je potrebný, ak má vystupovať na strane žalobcu.

24. Žalobca sa žalobou domáha určenia, že hnutelné veci bližšie určené v doplnenom žalobnom návrhu, ktoré boli v decembri 2020 odstránené z nehnuteľností nachádzajúcich sa v obci U., k. ú. A. U., evidovaných na LV č. XXX ako parc. reg. „C“, parc. č. XX - zastavaná plocha a nádvorie o výmere 730 m², rodinný dom so súpisným číslom č. XX, postavenom na parc. č. XX - zastavaná plocha a nádvorie o výmere 730 m², nie sú vo vlastníctve žalobcu.

25. Keďže ide o určovaciu žalobu, súd sa v prvom rade zaoberal jej procesnou prípustnosťou. § 137 písm. c) Civilného sporového poriadku pripúšťa možnosť podania žaloby o určenie, či tu právo je alebo nie je, ak je na tom naliehavý právny záujem s tým, že naliehavý právny záujem nie je potrebné preukazovať, ak vyplýva z osobitného predpisu.

26. Z ustálenej judikatúry súdov vo vzťahu k naliehavému právnemu záujmu vyplýva, že naliehavý právny záujem na požadovanom určení je daný spravidla vtedy, ak by bez tohto určenia bolo žalobcovo právo ohrozené alebo ak by sa bez tohto určenia stalo jeho postavenie právne neistým. Pri skúmaní existencie naliehavého právného záujmu ide predovšetkým o posúdenie, či podaná žaloba je vhodný (účinný a správne zvolený) procesný nástroj ochrany práva žalobcu, či sa ňou môže dosiahnuť odstránenie spornosti práva, a či len zbytočne nevyvoláva konanie, po ktorom bude musieť aj tak nasledovať iné súdne konanie alebo konania. Naliehavosť nie je daná, ak má žalobca k dispozícii iný spôsob ochrany tvrdeného práva. Určovacia žaloba tak spravidla nie je opodstatnená ani vtedy, keď možno žalovať priamo na splnenie povinnosti. Určovacia žaloba má preventívny charakter, je opodstatnená najmä v prípadoch, keď k porušeniu práva ešte nedošlo, avšak žalobcovo právo je neisté alebo ohrozené a stav tejto neistoty alebo ohrozenia možno odstrániť rozhodnutím súdu o existencii alebo neexistencii tohto práva. Doktrínu preventívneho charakteru a jej interpretačné dôsledky však nemožno absolutizovať. Ak žalobca preukáže, že má naliehavý právny záujem na určení práva alebo právného vzťahu a teda preukáže, že navrhovaným určením môže dosiahnuť odstránenie spornosti a ochranu svojich práv a právom chránených záujmov, najmä ak sa takýmto určením vytvorí pevný základ pre právne vzťahy medzi stranami sporu a predíde sa žalobe na plnenie, treba považovať určovaciu žalobu za prípustnú. Naopak v prípadoch, kedy požadované určenie by malo charakter len prejudiciálnej otázky k inému sporu medzi stranami, nebude v zmysle ustálenej judikatúry súdov daný naliehavý právny záujem na takomto určení.

27. Naliehavý právny záujem žalobcu na určovacom petite žaloby podľa § 137 písm. c) CSP považoval súd za daný, keď žalobca v konaní preukázal, že súdny exekútor vydal exekučný príkaz na vykonanie exekúcie predajom nehnuteľností žalobcu za účelom vymoženia okrem iného aj ďalších trov exekúcie a to na základe Upovedomenia o ďalších trovách exekúcie zo dňa 25.02.2021 vo výške 5.476,61 eura, ktoré vznikli v súvislosti s vypratáním nehnuteľnosti na základe uznesenia Okresného súdu Levice sp. zn.: 9C/26/2014 - 20 zo dňa 24.09.2014, ktoré uznesenie nadobudlo právoplatnosť dňa 06.10.2014 a vykonateľnosť dňa 07.11.2014. Keďže žalobca tvrdí, že nie je vlastníkom vecí odstránených z vypratávaných nehnuteľností, má súd za to, že navrhovaným určením môže dosiahnuť odstránenie spornosti a ochranu svojich práv a právom chránených záujmov, v dôsledku čoho žalobca má na predmetnom určení naliehavý právny záujem a otázka prípustnosti určovacej žaloby je tak splnená. Pre doplnenie súd ešte udáva, že uznesenie Okresného súdu Levice sp. zn.: 9C/26/2014 - 20 zo dňa 24.09.2014 vo vzťahu k prejednávanej veci nezakladá prekážku veci dohodnutej (rei transactae), keďže sa nejedná o totožný okruh strán sporu ani totožný predmet konania, hoci nepochybné tieto prejednávané veci spolu súvisia.

28. Súd sa ďalej zaoberal otázkou vecnej legitímácie strán sporu. „Vecná legitímácia vyjadruje postavenie účastníka konania v hmotnoprávnom vzťahu (niekedy aj v procesnoprávnom vzťahu), ktoré v konečnom dôsledku vedie k úspechu alebo neúspechu v konaní. Účastník konania, ktorý je nositeľom hmotnoprávnej povinnosti (záväzku), má pasívnu legitímáciu. Vecná legitímácia sa na začiatku konania tvrdí. Súd žalobe vyhovie len vtedy, ak žalobca žaluje osobu, ktorá je nositeľom hmotnoprávnej povinnosti. Ak sa to v konaní nedokáže, súd žalobu zamietne so záverom o nedostatku pasívnej vecnej legitímácie žalovaného bez ohľadu na prípadné zistenie, že nositeľom pasívnej vecnej legitímácie je iný

subjekt, ktorého ale žalobca za žalovaného neoznačil.“ (uznesenie Najvyššieho súdu SR z 18.01.2012, sp. zn.: 6 Cdo 214/2011) „Preskúvanie vecnej legitímácie, či už aktívnej (existencia tvrdeného práva na strane žalobcu), alebo pasívnej (existencia tvrdenej povinnosti na strane žalovaného) je imanentnou súčasťou každého súdneho konania. Súd vecnú legitímáciu skúma vždy aj bez návrhu a aj v prípade, že ju žiaden z účastníkov konania nenamieta.“ (rozsudok Najvyššieho súdu SR z 29.06.2010, sp. zn. 2 Cdo 205/2009)

29. Súd nevyhovel návrhu žalobcu na pristúpenie obchodnej spoločnosti N. U., I.W.V., I. I. U. XXX, XXX XX U., X.: XX XXX XXX, ako ďalšieho subjektu na strane žalovaného do konania majúť za to, že účelom inštitútu pristúpenia ďalšieho subjektu podľa § 79 CSP je umožniť riešenie situácie, keď je žalobcom iba jeden vecne legitímovaný subjekt, ale podľa hmotného práva by malo žalovať niekoľko subjektov, alebo je žalovaný jeden subjekt, hoci podľa hmotného práva by ich malo byť žalovaných viac. (Uznesenie KS BA sp. zn.: 11Co/119/2014 z 30.09.2014) Spravidla sa tak deje v tzv. prípadoch núteného procesného spoločenstva, keď je v súdnom konaní nevyhnutná účasť všetkých subjektov právneho vzťahu. Súd v tejto súvislosti dáva do pozornosti Osobitnú časť Dôvodovej správy k Civilnému sporovému poriadku, kde sa k § 76 (pozn. súdu: v legislatívnom procese došlo k posunutiu číselného označenia paragrafov) uvádza, že „Navrhovaná právna úprava sa prispôbila terminológii novej koncepcii sporového konania, vypustil sa inštitút zámeny účastníctva, pretože v dôsledne kontradiktórnom spore má byť nedostatok vecnej legitímácie v čase začatia konania riešený výlučne novým sporom, nie „pokračovaním“ pôvodného sporu.“ Žalobca tak zrejme uvedomujúc si svoje pochybenie na základe argumentácie žalovaného, domáha sa nápravy nedostatku pasívnej vecnej legitímácie žalovaného, avšak podľa názoru súdu procesne neprípustným spôsobom.

30. V tejto súvislosti súd poukazuje na právne závery obsiahnuté síce v skoršej, ale na prejednávanej veci plne aplikovateľnej judikatúry a síce na rozhodnutie Najvyššieho súdu ČR sp. zn.: 22Cdo 3838/2010 z 23.11.2010, podľa ktorého súd nepripustí pristúpenie ďalšieho žalobcu či žalovaného do konania tiež vtedy, ak je zrejme, že doterajší žalobca či žalovaný už v dobe začatia konania nebol vecne legitímovaný a že návrhom na pristúpenie ďalšieho účastníka do konania sa obchádza inštitút zámeny účastníkov a tiež na rozhodnutie Najvyššieho súdu ČR sp. zn.: 29Odo 119/2006 (R 1/2007) z 15.02.2006, v ktorom najvyšší súd prijal záver, že je neprípustné, aby inštitút zámeny účastníka bol obchádzaný tým, že žalobca navrhne, aby do konania pristúpil ďalší účastník (ďalší žalovaný alebo žalobca). Súd nepripustí pristúpenie ďalšieho žalovaného do konania tiež vtedy, ak je zrejme, že doterajší žalovaný už v dobe začatia konania nebol vecne legitímovaný a že návrhom na pristúpenie účastníka do konania žalobca obchádza inštitút zámeny účastníkov. Obdobné právne závery však prijal aj Krajský súd v Žiline, ktorý vo svojom uznesení sp. zn.: 10Co/197/2019 zo dňa 30.01.2020 uviedol, že „Celá odvolacia argumentácia žalobkyň je totiž fakticky len účelovým pokusom o nápravu nesprávneho určenia pasívnej legitímácie a to procesne neprípustným spôsobom. Samotné žalobkyne nespochybňujú vypustenie inštitútu zámeny z aktuálneho/účinného procesného kódexu, ktorú okolnosť sa však pokúšajú obísť neprípustnou aplikáciou - zneužitím - iného procesného inštitútu - pristúpenia. Cieľom tohto inštitútu (pristúpenia ďalšieho subjektu - § 79 CSP), mimo rámca akejkoľvek pochybnosti, totiž nie je to, čo sledujú žalobkyne, t.j. dosiahnuť nahradenie zle označených subjektov, ktorí nedisponujú pasívnou vecnou legitímáciou. Riešením takéhoto „stavu“ je len podanie novej žaloby. Inými slovami, správne síce žalobkyne tvrdia, že vypustenie zámeny nevyklučuje použité § 79 CSP, avšak opomínajú, že je to možné len na legitímny účel, t.j. pre rozšírenie okruhu subjektov. Obdobne zavádzajúcim je argument žalobkyň o rozšírení žaloby. Svojim postupom totiž vôbec k reálnemu rozšíreniu žaloby nesmerovali, naopak, išlo práve a len o nahradenie subjektov (od začiatku) bez pasívnej vecnej legitímácie. Zhrnúc opísané možno čiastkovo uzavrieť, že v spojení s právoplatným neprípustením vstupu ďalších subjektov na strane žalovaných je vecne správnym záver okresného súdu o zastavení konania.“

31. Žalovaný svoju obranu v konaní založil v prvom rade na tom skutkovom tvrdení, že nie je vo veci pasívne vecne legitímovaný subjektom. Žalobca argumentoval, že žalobu podal voči súdному exekútorovi z dôvodu, že súdny exekútor pri vykonávaní exekúcie vo veci vedenej pod sp. zn.: 11Er/1191/2016 dospel k záveru, že veci vypratane z pozemku oprávneného patria jemu ako povinnému v exekučnom konaní, a že súdny exekútor je ten, kto tvrdí, že veci vypratane z pozemku oprávneného patrili jemu, a preto je žaloba smerovaná voči nemu, aby tak samotný exekútor preukázal, na základe akých dôkazov dospel k tomuto rozhodnutiu a akými úvahami sa riadil pri určovaní vlastníckeho práva k hnutelným veciam. S uvedeným tvrdením žalobcu však nemožno súhlasiť. Ak žalobca tvrdí, že nie je vlastníkom vecí podľa § 181 ods. 4 písm. a) Exekučného poriadku, potom žaloba musí podľa názoru

súdu smerovať voči tomu, o kom naopak tvrdí, že ich vlastníkom je a musí túto skutočnosť v súdnom konaní aj náležite preukázať. Žalobca však v konaní ani len netvrdil, nieto ešte preukázal, že žalovaný je vlastníkom hnutelných vecí odstránených z vypratávaného objektu v prebiehajúcom exekučnom konaní, pričom dôvody, pre ktoré žalobu voči žalovanému podal, sú právne irelevantné. Keďže žalobca v konaní netvrdil a nepreukázal, že žalovaný je vlastníkom sporných hnutelných vecí, nemožno potom dospieť ani k záveru, že by bol pasívne vecne legitimovaným subjektom v tomto konaní. K uvedenému sa zároveň žiada dodať, že podľa názoru súdu je nepochybné, že súdny exekútor, voči ktorému žalobca žalobu smeroval, nie je vlastníkom vypratávaných hnutelných vecí, pretože ako vyplýva z obsahu spisu Okresného súdu Levice sp. zn.: 11Er/1191/2016, v predmetnej veci vystupoval len ako štátom určená a splnomocnená osoba na vykonávanie núteného výkonu exekučného titulu. Súdu tak v zmysle vyššie prijatých záverov nezostávalo nič iné, než žalobu žalobcu v celom rozsahu zamietnuť.

32. Súd v konaní nevykonával dokazovanie výsluchom žalobcom navrhnutých svedkov, nakoľko vykonanie dokazovania v tom smere, či vôbec a pokiaľ áno, kedy si žalobca splnil povinnosť v zmysle exekučného titulu, je z hľadiska prejednávanej veci, ktorou bolo určenie, že žalobca nie je vlastníkom odstránených hnutelných vecí z vypratávaných nehnuteľností so súčasným prihliadnutím na procesnú situáciu irelevantné a rovnako tak aj dokazovanie v tom smere, či mu bol alebo nebol daný pokyn, aby nevstupoval na sporný pozemok. Vykonanie takéhoto dokazovania bez preukázania ďalších rozhodujúcich skutočností (pasívnej vecnej legitímácie žalovaného) považoval tak súd za neúčelné a v rozpore so zásadou hospodárnosti konania, preto súd návrhy žalobcu na doplnenie dokazovania uznesením vyhláseným na pojednávaní zamietol.

33. Podľa § 255 ods. 1 CSP, súd prizná strane náhradu trov konania podľa pomeru jej úspechu vo veci.

34. Podľa § 262 ods. 1 CSP, o nároku na náhradu trov konania rozhodne aj bez návrhu súd v rozhodnutí, ktorým sa konanie končí.

35. Podľa § 262 ods. 2 CSP, o výške náhrady trov konania rozhodne súd prvej inštancie v lehote do 60 dní po právoplatnosti rozhodnutia, ktorým sa konanie končí, samostatným uznesením, ktoré vydá súdny úradník.

36. O nároku na náhradu trov konania rozhodol súd podľa § 255 ods. 1 CSP a žalovanému ako strane v konaní úspešnej v celom rozsahu, priznal voči žalobcovi nárok na náhradu trov konania v rozsahu 100 %. O výške náhrady trov konania rozhodne súd samostatným uznesením podľa § 262 ods. 2 CSP po právoplatnosti tohto rozsudku.

Poučenie:

Proti tomuto rozhodnutiu je možné podať odvolanie v lehote 15 dní odo dňa jeho doručenia na Okresný súd Levice.

Podľa § 363 CSP v odvolaní sa má popri všeobecných náležitostiach uviesť, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (odvolacie dôvody) a čoho sa odvolateľ domáha (odvolací návrh). Podľa § 364 CSP, rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda, môže odvolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na podanie odvolania.

Podľa § 365 ods. 1 CSP odvolanie možno odôvodniť len tým, že

- a) neboli splnené procesné podmienky,
- b) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces
- c) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd,
- d) konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci,
- e) súd prvej inštancie nevykonával navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností,
- f) súd prvej inštancie dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam,
- g) zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú prípustné ďalšie prostriedky procesnej obrany alebo ďalšie prostriedky procesného útoku, ktoré neboli uplatnené, alebo
- h) rozhodnutie súdu prvej inštancie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.

Odvolanie proti rozhodnutiu vo veci samej možno odôvodniť aj tým, že právoplatné uznesenie súdu prvej inštancie, ktoré predchádzalo rozhodnutiu vo veci samej, má vadu uvedenú v odseku 1, ak táto vada mala vplyv na rozhodnutie vo veci samej (§ 365 ods. 2 CSP).

Odvolacie dôvody a dôkazy na ich preukázanie možno meniť a dopĺňať len do uplynutia lehoty na podanie odvolania (§ 365 ods. 3 CSP).